

(המשך מעמוד 8)

רבות. השתלבו בה שלוש נימות שר-
נות:

● הזעם של פטריוטים מצריים
מכל הסוגים על עצם הפגיעה בכבוד
המצרי.

● רצונם של הקנאים האיסלא-
מיים לנצל את המצב נגד חוזה השלום
עם ישראל ונגד האיש אשר ירש את
מקומו של קורבנם האחרון, אנוור אל-
סאדאת.

● נסיונם של הקומוניסטים ושאר
אנשי השמאל לעורר את זעם המונים
נגד האמריקאים ונגד השלום הנפרד
עם ישראל.

אילו היתה מצריים דמוקרטית,
היתה הממשלה נופלת. במצריים אין
מישטר כזה, והנשיא יכול היה להפעיל
את המישטר והצבא נגד מפגינים.
אולם גם במישטר כזה יש חשיבות
עצומה לדעת הקהל, ומובארק ידע
שהוא רוכב על נמר. ההפגנות הא-
לימות של הסטודנטים באוניברסיטות
קאהיר עזרו להזכיר לו זאת.

הפצצה לעומק. התוצאה היתה
מיפנה חוד בעמדתו של מובארק עצמו.
שייסר את ארצות-הברית במילים
חריפות, שהזכירו את ימי גמאל עבד-
אל-נאצר (אנחנו יכולים להסתדר בלי
הדולרים שלכם!).

תוך כדי כך התגלו פרטים ששפכו
אור חדש על תקרית הרמים בסניג,
שבה ניספו שיבעת המטיילים הישר-
אליים. הסתבר כי החייל שפתח באש
לא היה משוגע, וגם לא קנאי דתי, אלא
מצרי רגיל, שנולד בכפר שיש לו
חשבון ישן עם ישראל. בשיא מילחמת
ההתשה ביצע חייל-האוויר הישראלי
— עליפי עצת השגריר-ראו יצחק
רבין — הפצצות לעומק במצריים,
ותוך כדי כך פגע בשגנה בבית-ספר.
עשרות ילדים נהרגו. כאיחור של 15
שנים נקם החייל בן הכפר את ניקמתם.
ההפצצה פגעה בעומק הלב המצרי.

רעמים בצבא. למובארק אין כל
חשק לסיים את דרכו כמו סאדאת. הוא
נקט באמצעי-זהירות סבירים: בעזרו
מהדק את אמצעי-הביטחון, פתח בדרך
שיח עם האופוזיציה השמאלית וה-
איסלאמית (המקיימת שיתוף-פעולה
הדוק בין מרכיביה השונים). הוא נקט
בסיגנון אנטי-אמריקאי חריף ותבע
התנצלות פומבית מפי הנשיא רגן.
כאשר נשלח אליו שליח אמריקאי
נמוך-דרג, ללא התנצלות, השפיל אותו
מובארק פומבית על-ידי דחיית הפגי-
ש עימו.

איש לא יכול היה לדעת מה מתר-
חש במרכז הכוח האמיתי של מצריים:
הצבא. אין בכוח האופוזיציה להפיל את
השליטון, אך הצבא יכול לעשות זאת
בכל עת.

מובארק, מי שהיה מפקד חיל-הא-
וויר המצרי, ידע היטב שיירוש המטוס
המצרי, ובו אלוף וחיללים מצריים, מוכ-
רח לעורר זעם עמוק בצבא. אין הוא
יכול להתעלם מדעתם של הגנרלים.
המומחים האמריקאיים הבינו שהגי-
דישו את הסאה, ויעצו בושינגטון
לפייס את מצריים. אך הנשיא רגן
ויועציו, שאינם מצטיינים ברגישות
כלפי עמים "נחותים", התעלמו מן
"הפסיכולוגיה של הערבים". מובארק
נשאר מודאג וזועם.

מוות בין הקרחונים. גם ממי-
שלת-ישראל לא הבינו מה מתרחש.
תחת להקל על מובארק, תבעה ממנו
לנתק את יחסיו עם אש"ף — המעשה
האחד העלול להביא להתפוצצות
המונית. כי כל מרכיבי האופוזיציה
המצרית — קנאים איסלאמיים, אנשי-
שמאל, אינטלקטואלים צעירים, סתם
פטריוטים פרו-ערביים — מאוחדים
בדרישה שמצריים תקיים את בריתה
עם אש"ף. יאסר ערפאת הוא שפתח
לפני מצריים את הפתח לשיבה אל
העולם הערבי, ולא יכול לעלות על
דעתו של מובארק לבנון בו כשכיו.
המסקנה: "השלום הקבוע" הולך ומת-
קרב. כאשר יגיע לנקודת-הקיפאון,
הוא עלול למות. ההישג המדיני הגדול
ביותר של ישראל בכל 37 שנות קיומה
עלול להימחץ בין הקרחונים.

הוא מתייחס אלינו כמו אל פקודיו! טוענות בנותיו של קציין-החינוך הראשי לשעבר, והוא מסרב לשלם עבור הקוסמטיקה שלהן ועבור זוגות נעליים

חינוך צבאי

עונה, וזוג זה כבר קנתה להן סבתן. את השקפת-עולמו מגלה הקציין כאשר מדובר בהוצאות קוסמטיקה לבנות. הוצאות קוסמטיקה לילדות הינון

אלדר עם אשתו השנייה, טלי בת שאינה אוכלת בשר אינה זקוקה לסכום גבוה

מיותרות, ואף בלתי-חינוכיות, כותב האב, וטוען כי הוא זכאי להתנגד להוציא את אלה גם על-ידי הסכסוך-הגירושין עם אימון.

קציין-החינוך לשעבר טוען כי גם ההוצאות הנדרשות על-ידי הבנות עבור חינוך, הן מופרזות, מכיוון שהבנות לומדות חינוך על חשבון מדינת ישראל. הבת הקטנה, מור, הלומדת בכיתה ז', מספרת כי באוגוסט השנה ביקשה מאביה כסף כדי לקנות סיפרי לימוד. "תחילה הסכים לכך, אך אחר כך חזר בו ומאן לתת לי את הכסף

תתיאלוף אלדר ואשתו הראשונה ורדה קוסמטיקה לילדות היא בלתי-חינוכית!

הגישו בקשה להגדלת סכום המזונות על-ידי עורך-הדין ג'ורדן ברק. האב, באמצעות עורך-דינו עמוס וייצמן, רוחה בכל תוקף את התביעה להגדלת המזונות. הוא מפרט בדקדק נות מדוע אין לבנות צורך בסכום גבוה כל-כך.

ראשית, הוא מבקש למחוק על הסף את תביעתה של בתו הבכירה, מירב, מכיוון שהגיעה כבר לגיל 18, והיא משרתת בצה"ל. אביה טוען שהצבא מספק לה את כל מחסורה. משכורתה הצבאית צריכה להספיק לה. אך לאב יש סיבה נוספת לשלול מזונות מבתו זו. הוא מספר, כי הבת נוהגת בו בצורה מחפירה, אך נמנע מלפרט זאת בכתב-ההגנה, כדי למנוע מאשתו להתראיין ולגלות הכל לעיתונות.

הקציין טוען כי הדי-החשבון, שהוגש

כביסה המלוכלכת של קציין-החינוך הראשי לשעבר בצה"ל, תתיאלוף יוסף אלדר, הפכה שוב נכס ציבורי, בתביעת-מזונות מחורשת שהגישו בנותיו.

אבי אינו מתייחס אליי כאל בתו, אלא כאל אחד מפקודיו. הוא מדבר אליי כמו שמפקד מתייחס אל חיילית! טוענת מירב, בתו הגדולה של תתיאלוף אלדר, בעל צל"ש של יום הכיפורים, שפרש מתפקידו לפני חרש יוצא ללימודים.

זוג נעליים אחד

ל סני שנה וחצי התגרש אלדר מאשתו-צעירה, ורדה, והשאיר אר

אבל לבתו התינוקת, מאשתו השנייה, הוא מקציב יותר עבור חיתולים, מטפלת ומזון מאשר לשלוש בנותיו הגדולות

הדרוש, מפרטת הילדה בתצהיר הרצוף לכתב-התביעה, שהוגש בידי עורך-הדין ברק. ירכוה נטוש גם על סכום של 60 אלף שקל. שנתן האב לבתו הבכורה, מירב, עבור תשלום לבחינות-הבגרות. האב ניכר את הסכום הזה מהמזונות ששילם באותו החודש לאם, בטענה כי לשלוש בנותיו הקודמות גם יחד.

כדי להסביר את תביעת-המזונות, הוא מנופח ואינו מתאים למציאות. הוא מסביר כי בתו הקטנה, מור, אינה אוכלת בשר, ולכן היא אינה זקוקה לסכום גבוה למזונותיה. הוא מצייין כי הבנות אינן זקוקות לכסף למיספרה, מכיוון שהן מסתפרות אצל הברה ששמה רוויטל. האב גם טוען, כי הבנות זקוקות רק לזוג-נעליים אחד לכל

תה עם שלוש בנותיהם. הוא נשא לו לאשה צעירה כשם טלי, שגם היא משרתת בצה"ל. בהסכמי-הגירושין התחייב האב לשלם לבנות סכום של 40 אלף שקל לחודש. על-יפי המדר של נובמבר 1983. כיום מגיע סכום המזונות לשלוש הבנות לסך של 250 אלף שקל. הבנות טוענות, כי הן זקוקות לפחות ל-400 אלף שקל לחייתן, והן